

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na II etapie edukacyjnym w klasach VII-VIII

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Je sais présenter mon idol (Umiem przedstawić swojego idola)

Klasa / czas trwania zajęć/lekcji

klasa VIII, 2x45 min

Cele

komunikacyjne: Uczeń rozumie i potrafi samodzielnie zredagować krótką notę biograficzną wybranej postaci.

Leksykalne: Uczeń rozumie i potrafi używać słownictwa niezbędnego do przedstawienia życiorysu swojego idola lub autorytetu: jego zawodem, datą urodzin, osiągnięciami etc.

Gramatyczne: Uczeń swobodnie używa czasu *passé composé* z czasownikami z pierwszej grupy odmienianymi z *avoir*, rozpoznaje odmianę w czasie przeszłym złożonym kilku czasowników odmieniających się z *être*; wie, że wszystkie czasowniki zwrotne odmieniają się z *être*.

Fonetyczne: Uczeń nie zmienia wymowy formy *participe passé* czasowników odmieniających się z *être* tam, gdzie nie powinna być ona zmieniona.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń zna kilka postaci ważnych dla francuskiej kultury, sztuki i historii oraz potrafi o nich powiedzieć kilka słów; rozumie, na czym polega homonimia i homofonia. Potrafi podać przykłady homonimów i homofonów po francusku i po polsku.

Wychowawcze: Uczeń wie, kto to jest autorytet i jaką rolę pełni w kształtowaniu wyborów jednostki. Potrafi wskazać własne autorytety i uzasadnić swój wybór.

Metody/Techniki/Formy pracy

rozumienie tekstu pisanego, opis ilustracji.

Środki dydaktyczne

tablica, ilustracje przedstawiające postacie ważne dla kultury francuskiej, krótka nota biograficzna o Albercie Camus, zadania do tekstu, kartki z krótkimi cytatami-aforyzmami znanych postaci.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji: Nauczyciel sprawdza listę obecności i proponuje grę: każdy z uczniów ma wymienić nazwisko słynnego Francuza.

Wprowadzenie do nowego tematu: Nauczyciel pokazuje uczniom ilustracje przedstawiające kilka postaci ważnych dla francuskiej historii, literatury, muzyki i kultury, np. Napoleona Bonaparte, Charlesa de Gaulle'a, Coco Chanel, Alberta Camus, Jacquesa Brela czy Edith Piaf. Następnie prosi uczniów o podanie kilku informacji na temat postaci, np. kim byli i kiedy żyli. We współpracy z uczniami

precyzuje podane przez uczniów informacje oraz rozwija je, wymieniając ich osiągnięcia, książki czy idee oraz kilka elementów biografii (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój świadomości i ekspresji kulturalnej). Przy okazji przypomina znane już uczniom struktury i słownictwo, a także wprowadza nowe.

Pierwsza lektura tekstu: Nauczyciel informuje uczniów o tym, że za chwilę przeczytają krótki artykuł na temat znanej postaci, po czym rozdaje krótki tekst (np. z Wikipedii, okrojony na potrzeby dydaktyczne) o Albercie Camus. Ich zadaniem jest odgadnięcie, o jaką postać chodzi. Następnie sprawdza hipotezy, prosząc uczniów o uzasadnienie swoich domysłów.

Druga lektura dokumentu: Nauczyciel rozdaje zadania do tekstu „prawda/fałsz”. Prosi uczniów o ponowną lekturę artykułu i wykonanie zadania. Przy sprawdzaniu pilnuje, żeby uczniowie uzasadnili swoje odpowiedzi odpowiednimi fragmentami tekstu.

Konceptualizacja: Nauczyciel wyjaśnia znaczenie słów z tekstu, które jeszcze nie zostały wyjaśnione. Następnie prosi uczniów o podkreślenie wszystkich czasowników w formie czasu przeszłego złożonego (*passé composé*). Kiedy uczniowie cytują podkreślone czasowniki, nauczyciel spisuje je na tablicy w dwóch kolumnach: w pierwszej figurują czasowniki odmieniane z *avoir*, w drugiej – z *être*. Nauczyciel prosi o podanie bezokolicznika każdego z nich. Następnie pyta uczniów, czym różnią się obie kolumny. Kiedy już wszystkie różnice są jasne, formułuje regułę. Zwraca uczniom uwagę na fakt, że wymowa niektórych participes passés nie zmienia się, mimo zmiany w zapisie, lub brzmi tak samo jak bezokolicznik. Podaje inne przykłady par słów, które brzmią tak samo, choć mają inny zapis i znaczenie. Wyjaśnia, czym jest homofonia oraz homonimia, oraz prosi uczniów, by podali własne przykłady po polsku i francusku. Na końcu prosi uczniów o powtórzenie za nim kilku francuskich zwrotów w czasie przeszłym złożonym.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Nauczyciel pyta uczniów, która z przedstawionych postaci zrobiła na nich największe wrażenie, czy chcieliby ją naśladować i dlaczego. Prosi o podanie innych postaci, które są dla nich autorytetem (niekoniecznie Francuzów) i wyjaśnienie swojego wyboru. Uczniowie przygotowują w parach krótką prezentację ustną wybranej i ważnej dla nich postaci, korzystając z modelu z zajęć (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój świadomości i ekspresji kulturalnej). Przedstawiają wybrane postacie przed klasą.

Podsumowanie

Nauczyciel pokazuje uczniom w zrozumiałej dla nich formie różne aforyzmy pochodzące od Francuzów wspomnianych na zajęciach. Uczniowie dopasowują cytaty do ich autorów i uzasadniają swój wybór (świadomość i ekspresja kulturalna).

Zakończenie lekcji

Praca domowa: uczniowie piszą krótką notatkę biograficzną (150 słów) na temat ważnej dla nich postaci, wedle modelu z zajęć (porozumiewanie się w j. obcych).

Komentarz metodyczny

Ponieważ lekcja ma charakter interdyscyplinarny, zalecana jest współpraca z nauczycielem języka polskiego i/lub historii. Podstawowym kryterium oceny pracy domowej są postępy uczniów. Uczniowie o SPE powinni mieć możliwość pracy na dostosowanych do ich możliwości materiałach i w zindywidualizowanej formie, na podstawie ich orzeczenia i zaleceń specjalistów, oraz wykonania pracy domowej w innej formie.